

Трудовий договір – основа легальних трудових відносин

Звертаємо увагу роботодавців та найманих працівників на наступне.

Відповідно до ст. 21 Кодексу законів про працю України (далі – КЗпП) трудовий договір – це угода між працівником і власником підприємства, установи, організації або уповноваженим ним органом чи фізичною особою.

Працівник зобов'язується виконувати роботу, визначену цією угодою, та дотримуватись внутрішнього трудового розпорядку, а власник підприємства, установи, організації або уповноважений ним орган чи фізична особа зобов'язується виплачувати працівникові заробітну плату й забезпечувати умови праці, передбачені законодавством про працю, колективним договором і угодою сторін.

Трудовий договір відповідно до ст. 23 КЗпП може бути безстроковим, що укладається на невизначений термін. Може укладатись на визначений термін, встановлений за погодженням сторін, або укладатись на час виконання певної роботи. Тобто норми зазначеної статті визначають терміни трудового договору.

Строковий трудовий договір укладається у випадках, коли трудові відносини не можуть бути встановленими на невизначений термін з урахуванням характеру наступної роботи, умов її виконання або інтересів працівника та в інших випадках, передбачених законодавчими актами.

Згідно з частиною 2 ст. 23 КЗпП можливість встановлення законодавчими актами випадків, коли допускається укладення строкових трудових договорів, не обмежена. Так, відповідно до ст. 7 КЗпП передбачена можливість укладення строкового трудового договору з тимчасовими та сезонними працівниками; суддями, сільським, селищним, міським головою тощо.

Статтею 23 КЗпП визначено також випадок укладення трудового договору на термін, що пов'язаний з інтересами працівника. В заяві про прийняття на роботу бажано вказати обставини, що спонукають працівника найматись на роботу за строковим трудовим договором.

Нормами статті 39¹ КЗпП визначено, якщо після закінчення строку трудового договору (пункти 2 і 3 ст. 23 КЗпП) трудові відносини фактично тривають і жодна із сторін не вимагає їх припинення, дія цього договору вважається продовженою на невизначений строк.

Крім того, якщо трудові договори були переукладені один чи декілька разів, за винятком випадків, передбачених частиною другою ст. 23 КЗпП, то такі договори вважаються такими, що укладені на невизначений строк.

Дистанційне інформування платників про можливості субсайту та новачі податкового законодавства 2020 року – карантинні вимоги сьогодення

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області (далі – ГУ ДПС) у зв'язку з оголошенням в Україні карантину рекомендує платникам використовувати дистанційний спосіб отримання інформації.

Так, ГУ ДПС підготовлено низку відеоуроків, присвячених можливостям субсайту «Територіальні органи ДПС у Дніпропетровській області» офіційного вебпорталу ДПС України (далі – субсайт), а також нововведенням, запровадженим законами України від 17 березня 2020 року № 533-IX «Про внесення змін до Податкового кодексу України та інших законів України щодо підтримки платників податків на період здійснення заходів, спрямованих на запобігання виникненню і поширенню коронавірусної хвороби (COVID-19)» та від 30 березня 2020 року № 540-IX «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України, спрямованих на забезпечення додаткових соціальних та економічних гарантій у зв'язку з поширенням коронавірусної хвороби (COVID-19)».

Зазначені відеоуроки розміщені на субсайті у розділі «Головна/МЕДІА-ЦЕНТР/Відеогалерея/Презентації та інші матеріали»; на офіційній сторінці «ДПС у Дніпропетровській області» у соціальній мережі Facebook, а також на сторінці «Головне управління ДПС у Дніпропетровській області» популярного відеохостингу YouTube.

Тож, переглянути відеоуроки можливо за наступними посиланнями:

Відеоурок № 1. Користуйтеся можливостями субсайту «Територіальні органи ДПС у Дніпропетровській області!» (відеоінструкція щодо користування субсайтом):

<https://dp.tax.gov.ua/media-ark/vidеogalereya/prezentatsii-ta-inshi-materiali/6015.html>

<https://www.youtube.com/watch?v=QNeBpN7btKk>

<https://www.facebook.com/tax.dnipropetrovsk/videos/224609195403280/>

Відеоурок № 2. (частина 1). Знайомтесь з основними податковими новаціями, запровадженими на період карантину – Закон № 533 (щодо перевірок, застосування штрафних санкцій та пені):

<https://dp.tax.gov.ua/media-ark/vidеogalereya/prezentatsii-ta-inshi-materiali/6086.html>

<https://www.youtube.com/watch?v=wZ0ILD1cSQE>

<https://www.facebook.com/tax.dnipropetrovsk/videos/254886755551635/>

Відеоурок № 2 (частина 2). Знайомтесь з основними податковими новаціями, запровадженими на період карантину – Закон № 533 (щодо подання податкової декларації про майновий стан і доходу):

<https://dp.tax.gov.ua/media-ark/vidеogalereya/prezentatsii-ta-inshi-materiali/6149.html>

<https://www.youtube.com/watch?v=enyZOL0I9fE>

<https://www.facebook.com/tax.dnipropetrovsk/videos/235468487576797/>

Відеоурок № 2 (частина 3). Знайомтесь з основними податковими новаціями, запровадженими на період карантину – Закон № 533 (щодо справляння плати за землю та податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки):

<https://dp.tax.gov.ua/media-ark/vidеogalereya/prezentatsii-ta-inshi-materiali/6151.html>

<https://www.youtube.com/watch?v=xSuTcqMTLOc>

<https://www.facebook.com/tax.dnipropetrovsk/videos/3200426849991455/>

Відеоурок № 3 (частина 1). Єдиний внесок: Законами № 533 та № 540 для бізнесу тимчасово запроваджено нові умови:

<https://dp.tax.gov.ua/media-ark/vidеogalereya/prezentatsii-ta-inshi-materiali/6212.html>

<https://youtu.be/zErqZBjnVZ4>

<https://www.facebook.com/tax.dnipropetrovsk/videos/256610412146768/>

Відеоурок № 3 (частина 2). Єдиний внесок: Законами № 533 та № 540 для бізнесу тимчасово запроваджено нові умови (продовження про єдиний внесок на період карантину):

<https://dp.tax.gov.ua/media-ark/videogalereya/prezentatsii-ta-inshi-materiali/6218.html>

https://youtu.be/pB-Ew8PX_c4

<https://www.facebook.com/tax.dnipropetrovsk/videos/540555383271698/>

Відеоурок № 4. Карантин: змінено терміни запровадження нових правил використання ППО – Закон № 533:

<https://dp.tax.gov.ua/media-ark/videogalereya/prezentatsii-ta-inshi-materiali/6236.html>

<https://youtu.be/mR8CnMIWs04>

<https://www.facebook.com/tax.dnipropetrovsk/videos/1548007318695829/>

Оновлено спеціалізоване клієнтське програмне забезпечення для формування та подання звітності

Повідомляємо, що станом на 23.04.2020 оновлено спеціалізоване клієнтське програмне забезпечення для формування та подання звітності до «Єдиного вікна подання електронної звітності».

Перелік змін та доповнень (версія 1.28.8.0) станом на 23.04.2020:

Нові версії документів:

1. З метою поліпшення сервісу прийому попередніх заявок-розрахунків про потребу в марках акцизного податку та звіту про використання марок акцизного податку (з 01.05.2020 року):

F/J1314302 – Попередня заявка-розрахунок про потребу в марках акцизного податку;

F/J1314402 – Попередня заявка-розрахунок (додаткова) про потребу в марках акцизного податку;

F/J1318201 – Звіт про використання марок акцизного податку.

2. У відповідності до форм, які опубліковано на сайті Державної служби статистики України додано нові версії документів:

S1605308 – Обмеження фізичної особи – підприємця, що здійснює вантажні автомобільні перевезення на комерційній основі № 51-вант;

S1615207 – Обмеження фізичної особи – підприємця, що здійснює пасажирські автоперевезення на маршруті № 51-пас;

S2703009 – Звіт про збирання врожаю сільськогосподарських культур № 37-сг (місячна);

S2703206 – Звіт про перероблення винограду на вино матеріали 1-виноград (річна).

Інформацію розміщено на офіційному вебпорталі ДПС України за посиланням: <https://tax.gov.ua/elektronna-zvitnist/spetsializovane-klientske-program/>

Про розмір та порядок сплати за ліцензію на виробництво алкогольних напоїв та тютюнових виробів

Звертаємо увагу виробників алкогольних напоїв та тютюнових виробів, що частиною першою ст. 4 Закону України від 19 грудня 1995 року № 481/95-ВР «Про державне регулювання виробництва і обігу спирту етилового, коньячного і плодового, алкогольних напоїв, тютюнових виробів та пального» із змінами та доповненнями (далі – Закон № 481) встановлено річну плату за ліцензії на виробництво, зокрема, алкогольних напоїв, тютюнових виробів та для суб'єктів господарювання (у тому числі іноземних суб'єктів господарювання, які діють через свої зареєстровані постійні представництва) первинного виноробства у розмірі 780 гривень.

Ліцензії видаються терміном на п'ять років, а плата за них справляється щорічно (частина друга ст. 4 Закону № 481).

Згідно з частиною третьою ст. 4 Закону № 481 плата за ліцензії справляється до початку виробництва зазначеної продукції органом, що видає ліцензії, у розмірах, встановлених Законом № 481, і зараховується до місцевих бюджетів.

Не дозволяється сплата за весь термін дії ліцензії (частина п'ята ст. 4 Закону № 481).

Частиною шостою ст. 4 Закону № 481 встановлено, що сплата чергового платежу за ліцензії здійснюється у розмірах, встановлених Законом № 481, і справляється за кожний наступний щорічний термін дії ліцензії.

Дії платника ПДВ у разі зупинення реєстрації податкової накладної/розрахунку коригування в ЄРПН

Порядок прийняття рішень про реєстрацію/відмову в реєстрації податкової накладної/розрахунку коригування в Єдиному реєстрі податкових накладних затверджений наказом Міністерства фінансів України від 12.12.2019 № 520 (зареєстровано у Міністерстві юстиції України 13.12.2019 за № 1245/34216) (далі – Порядок № 520).

Пунктом 2 Порядку № 520 передбачено, що прийняття рішень про реєстрацію/відмову в реєстрації податкових накладних/розрахунків коригування (далі – ПН/РК) в Єдиному реєстрі податкових накладних (далі – ЄРПН), реєстрацію яких зупинено, здійснюють комісії з питань зупинення реєстрації ПН/РК в ЄРПН головних управлінь Державної податкової служби України в областях, м. Києві та Офісу великих платників податків ДПС (далі – комісія регіонального рівня).

Відповідно до п. 4 Порядку № 520 у разі зупинення реєстрації ПН/РК в ЄРПН платник ПДВ має право подати копії документів та письмові пояснення стосовно підтвердження інформації, зазначеної у ПН/РК, для розгляду питання прийняття комісією регіонального рівня рішення про реєстрацію/відмову в реєстрації ПН/РК в ЄРПН.

Згідно з п. 5 Порядку № 520 перелік документів, необхідних для розгляду питання прийняття комісією регіонального рівня рішення про реєстрацію/відмову в реєстрації ПН/РК в ЄРПН, реєстрацію яких зупинено в ЄРПН, може включати:

- договори, зокрема зовнішньоекономічні контракти, з додатками до них;
- договори, довіреності, акти керівного органу платника ПДВ, якими оформлено повноваження осіб, які одержують продукцію в інтересах платника ПДВ для здійснення операції;
- первинні документи щодо постачання/придбання товарів/послуг, зберігання і транспортування, навантаження, розвантаження продукції, складські документи (інвентаризаційні описи), у тому числі рахунки – фактури/інвойси, акти приймання-передачі товарів (робіт, послуг) з урахуванням наявності певних типових форм і галузевої специфіки, накладні;
- розрахункові документи та/або банківські виписки з особових рахунків;
- документи щодо підтвердження відповідності продукції (декларації про відповідність, паспорти якості, сертифікати відповідності), наявності яких передбачено договором та/або законодавством.

Письмові пояснення та копії документів, зазначених у п. 5 Порядку № 520, платник ПДВ має право подати до контролюючого органу протягом 365 календарних днів, що настають за датою виникнення податкового зобов'язання, відображеного в ПН/РК.

Платник ПДВ має право подати письмові пояснення та копії документів до декількох ПН/РК, якщо такі ПН/РК складено на одного отримувача – платника ПДВ за одним і тим самим договором або якщо в таких ПН/РК відображено однотипні операції (з однаковими кодами товарів згідно з Українською класифікацією товарів зовнішньоекономічної діяльності (УКТ ЗЕД) або кодами послуг згідно з Державним класифікатором продукції та послуг (ДКПП)) (п. 6 Порядку № 520).

Згідно із п. 7 Порядку № 520 письмові пояснення та копії документів, зазначених у п. 5 Порядку № 520, платник ПДВ подає до ДПС в електронній формі за допомогою засобів електронного зв'язку з урахуванням вимог законів України від 22 травня 2003 року № 851-IV «Про електронні документи та електронний документообіг», від 05 жовтня 2017 року № 2155-VIII «Про електронні довірчі послуги» та Порядку обміну електронними документами з контролюючими органами, затвердженого наказом Міністерства фінансів України від 06.06.2017 № 557 (zareestrovano у Міністерстві юстиції України 03.05.2017 за № 959/30827) зі змінами та доповненнями.

Пунктом 8 Порядку № 520 визначено, що ДПС розміщує та постійно оновлює на своєму офіційному вебпорталі відомості щодо засобів електронного зв'язку, за допомогою яких можуть подаватися письмові пояснення та копії документів.

Письмові пояснення та копії документів, подані платником ПДВ до контролюючого органу відповідно до п. 4 Порядку № 520, розглядає комісія регіонального рівня (п. 9 Порядку № 520).

Комісія регіонального рівня протягом п'яти робочих днів, що настають за днем отримання пояснень та копій документів, поданих відповідно до п. 4 Порядку № 520, приймає рішення про реєстрацію або відмову в реєстрації ПН/РК в ЄРПН та надсилає його платнику ПДВ в порядку, встановленому ст. 42 Податкового кодексу України.

Вартість товарів, придбаних у платників єдиного податку, при коригуванні фінансового результату не враховується

Повідомляємо, що податок на прибуток підприємств нараховується платником самостійно за ставкою, встановленою ст. 136 Податкового кодексу України (далі – ПКУ), від бази оподаткування, визначеної згідно зі ст. 135 ПКУ.

Норми встановлені п. 137.1 ст. 137 ПКУ.

Базою оподаткування податком на прибуток підприємств є грошове вираження об'єкта оподаткування, визначеного згідно із ст. 134 ПКУ з урахуванням положень ПКУ (п. 135.1 ст. 135 ПКУ).

Об'єктом оподаткування податком на прибуток є прибуток із джерелом походження з України та за її межами, який визначається шляхом коригування (збільшення або зменшення) фінансового результату до оподаткування (прибутку або збитку), визначеного у фінансовій звітності підприємства відповідно до національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку або міжнародних стандартів фінансової звітності, на різниці, які виникають відповідно до положень ПКУ (п.п. 134.1.1 п. 134.1 ст. 134 ПКУ).

Отже, відповідно до норм ПКУ при коригуванні (збільшенні або зменшенні) фінансового результату до оподаткування (прибутку або збитку) вартість товарів, у тому числі необоротних активів, робіт та послуг, придбаних у платників єдиного податку, не враховується.

Доходи, отримані від здачі в оренду гаражів та дачних будинків, необхідно задекларувати

Криворізьке північне управління нагадує, що деклараційна кампанія 2020 року триває.

Відповідно до вимог п.п. 164.2.5 п. 164.2 ст. 164 та п. 170.1 ст. 170 Податкового кодексу України, доходи, отримані від здачі в оренду гаражів, дачних будинків, а також присадибних та інших земельних ділянок, підлягають декларуванню.

Якщо нерухомість або інше майно орендує юридична особа або фізична особа – підприємець, то податковим агентом є орендар. Орендарю необхідно утримати та перерахувати до бюджету податок на доходи фізичних осіб (далі – ПДФО) за ставкою 18 %. Якщо ж нерухомість здається фізичній особі, то ПДФО за ставкою 18 % сплачує орендодавець.

Нагадуємо, що граничний строк подання декларації за 2019 рік продовжено до 01 липня 2020 року.

Кінцевий строк сплати зобов'язань, зазначених у декларації за 2019 рік, перенесено з терміну до 01 липня на термін до 01 жовтня поточного року.

Платники Дніпропетровщини задекларували за 2019 рік доходів майже на 1,8 млрд гривень

З початку року громадянами Дніпропетровської області та особами, які провадять незалежну професійну діяльність, подано 12 810 податкових декларацій про майновий стан і доходи за 2019 рік. Про це повідомила начальник управління податків і зборів з фізичних осіб Головного управління ДПС у Дніпропетровській області Вікторія Каліногорська.

Загальна сума доходів, зазначених у деклараціях – 1 млрд 755,5 млн грн, нараховано та підлягає сплаті до бюджетів 63,3 млн грн податку на доходи фізичних осіб та 8,1 млн грн військового збору.

Доходи у сумі понад 1 млн грн задекларував 151 мешканець Дніпропетровщини. Сума задекларованого ними доходу склала 1 млрд 15,7 млн гривень. Сума податку на доходи фізичних осіб до сплати складає 29,4 млн грн, сума військового збору – 2,9 млн гривень.

Основними декларантами є громадяни, які задекларували наступні види доходів:

- 246,1 млн грн – доходи, отримані від прийняття спадщини/дарунків (1 183 громадяни);
- 179,2 млн грн – доходи від продажу (обміну) рухомого та нерухомого майна (373 громадяни);
- 39,3 млн грн – іноземні доходи (57 громадян).

Разом з тим, 2 144 мешканці Дніпропетровщини надали декларацію з метою скористатися правом на податкову знижку, сума податку на доходи фізичних осіб, що підлягає поверненню з бюджету, складає 5,6 млн гривень.

Звертаємо увагу, що Законом України від 17 березня 2020 року № 533-IX «Про внесення змін до Податкового кодексу України та інших законів України щодо підтримки платників податків на період здійснення заходів, спрямованих на запобігання виникненню і поширенню коронавірусної хвороби (COVID-19)» підрозділ 10 розділу XX «Перехідні положення» Податкового кодексу України (далі – ПКУ) доповнено новим п. 52³, яким встановлено, що річна декларація

про майновий стан і доходи за 2019 рік, визначена ст. 179 ПКУ, подається до 01 липня 2020 року, крім випадків, передбачених розділом IV ПКУ, коли така декларація може бути подана пізніше цього строку.

Про інформаційну підтримку платників на період карантину

ДПС України зацікавлена у наданні всебічної допомоги платникам податків, у тому числі й інформаційної. Тому ДПС України випустила шість відеоуроків, з якими платники можуть ознайомитись за наведеними посиланнями. У ДПС України роз'яснюють наступні питання:

Відеурок 1. Як заповнити податкову декларацію про майновий стан і доходи:

<https://tax.gov.ua/media-tsentrvideogalereya/vidouroki/5977.html>;

<https://www.youtube.com/watch?v=YOhECvfE0Z4>;

<https://www.facebook.com/107383900636180/videos/1407838859418903/>.

Відеурок 2. Як заповнити квартальну декларацію фізичним особам – платникам єдиного податку, які перебувають на III групі:

<https://tax.gov.ua/media-tsentrvideogalereya/vidouroki/6018.html>;

<https://www.youtube.com/watch?v=SuFkpDOosB8>;

<https://www.facebook.com/107383900636180/videos/2564789020491.2>.

Відеурок 3. Як оформити запит на отримання відомостей з ДРФО про суми/джерела виплачених доходів та утриманих податків:

<https://www.tax.gov.ua/media-tsentrvideogalereya/vidouroki/6067.html>;

https://youtu.be/_SKY0auOjSk;

<https://www.facebook.com/TaxUkraine/videos/284290552557638/>.

Відеурок 4. Як направляти до ДПС листи та звернення за допомогою Електронного кабінету:

<https://tax.gov.ua/media-tsentrvideogalereya/vidouroki/6094.html>

<https://youtu.be/wsGYmcOYScA>

<https://www.facebook.com/107383900636180/videos/2619608611618098/>.

Відеурок 5. Як подати звіт про суми нарахованого доходу застрахованих осіб та суми нарахованого єдиного внеску:

<https://www.tax.gov.ua/media-tsentrvideogalereya/vidouroki/6124.html>;

<https://youtu.be/P7aWuNOIwM0>;

<https://www.facebook.com/107383900636180/videos/2167705590041914/>.

Відеурок 6. Як подати заяву про надання довідки про відсутність заборгованості:

<https://tax.gov.ua/media-tsentrvideogalereya/vidouroki/6153.html>;

<https://www.youtube.com/watch?v=g3M1TsVr1S8>;

<https://www.facebook.com/TaxUkraine/videos/685039742249060/>

Про термін подання заяви за формою №1-ПДВ «єдинником» у разі добровільного переходу на загальну систему оподаткування

Нагадуємо, що у разі переходу осіб із спрощеної системи оподаткування, що не передбачає сплати ПДВ, на сплату інших податків і зборів, встановлених Податковим кодексом України (далі – ПКУ), у випадках, визначених главою 1 розділу XIV ПКУ, за умови, що такі особи відповідають вимогам п. 181.1 ст. 181 ПКУ, реєстраційна заява подається не пізніше 10 числа першого календарного місяця, в якому здійснено перехід на сплату інших податків і зборів, встановлених ПКУ. Якщо такі особи відповідають вимогам, визначеним п. 182.1 ст. 182 ПКУ, реєстраційна заява подається у строк, визначений п. 183.3 ст. 183 ПКУ.

Норми встановлені п. 183.4 ст. 183 ПКУ.

У разі зміни ставки єдиного податку відповідно до п.п. «б» п.п. 4 п. 293.8 ст. 293 ПКУ реєстраційна заява подається не пізніше ніж за 15 календарних днів до початку календарного кварталу, в якому буде застосовуватися ставка єдиного податку, що передбачає сплату податку на додану вартість.

Згідно з п. 183.3 ст. 183 ПКУ у разі добровільної реєстрації особи як платника ПДВ або особи, яка відповідає вимогам, визначеним п.п. 6 п. 180.1 ст. 180 ПКУ, реєстраційна заява подається до контролюючого органу не пізніше ніж за 20 календарних днів до початку податкового періоду, з якого такі особи вважатимуться платниками ПДВ та матимуть право на податковий кредит і виписку податкових накладних.

Про порядок подання уточнюючого розрахунку за формою № 1ДФ

Особи, які відповідно до Податкового кодексу України (далі – ПКУ) мають статус податкових агентів, зобов'язані подавати у строки, встановлені ПКУ для податкового кварталу, податковий розрахунок суми доходу, нарахованого (сплаченого) на користь платників податку, а також суми утриманого з них податку до контролюючого органу за місцем свого розташування. Такий розрахунок подається лише у разі нарахування сум зазначених доходів платнику податку податковим агентом протягом звітного періоду. Запровадження інших форм звітності з зазначених питань не допускається.

Норми встановлені п.п. «б» п. 176.2 ст. 176 ПКУ.

Форма Податкового розрахунку сум доходу, нарахованого (сплаченого) на користь платників податку, і сум утриманого з них податку (форма № 1ДФ) та Порядок заповнення та подання податковими агентами Податкового розрахунку сум доходу, нарахованого (сплаченого) на користь платників податку, і сум утриманого з них податку, затверджені наказом Міністерства фінансів України від 13.01.2015 № 4 із змінами (далі – Порядок № 4).

У разі якщо у майбутніх податкових періодах (з урахуванням строків давності, визначених ст. 102 ПКУ) платник податків самостійно виявляє помилки, що містяться у раніше поданій ним податковій декларації (крім обмежень, визначених цією статтею), він зобов'язаний надіслати уточнюючий розрахунок до такої податкової декларації за формою чинного на час подання уточнюючого розрахунку (п. 50.1 ст. 50 ПКУ).

Уточнюючий податковий розрахунок подається у разі необхідності проведення коригувань податкового розрахунку після закінчення строку його подання. Уточнюючий податковий розрахунок може подаватися як за звітний період так і за попередні періоди (п. 4.3 Порядку № 4).

У разі подання уточнюючого податкового розрахунку у клітинці «Уточнюючий» проставляється відмітка (п. 3.1 Порядку № 4).

Відповідно до п. 4.4 Порядку № 4 порядок заповнення *звітнього нового та уточнюючого* податкових розрахунків є однаковим. Звітній новий та уточнюючий податкові розрахунки подаються на підставі інформації з попередньо поданого податкового розрахунку і містять інформацію лише за рядками й реквізитами, які уточнюються. Для заповнення також використовується інформація з повідомлень про виявлені помилки, які відправляються контролюючими органами до податкового агента.

Коригування показників розділу I «Суми доходу, нарахованого (сплаченого) на користь фізичних осіб, і суми утриманого з них податку»:

► для виключення одного помилкового рядка з попередньо введеної інформації потрібно повторити всі графи такого рядка і у графі 9 указати «1» – на виключення рядка;

► для введення нового або пропущеного рядка потрібно повністю заповнити всі його графи і у графі 9 указати «0» – на введення рядка;

► для заміни одного помилкового рядка іншим потрібно виключити помилкову інформацію відповідно до абзацу другого цього пункту та ввести правильну інформацію відповідно до абзацу третього п. 4.4 Порядку № 4, тобто повністю заповнити два рядки, один з яких виключає попередньо внесену інформацію, а другий вносить правильну інформацію. У такому разі в першому рядку в графі 9 указується «1» – рядок на виключення, а в другому – «0» – рядок на введення.

Коригування показників розділу II «Оподаткування процентів, вигравів (призів) у лотерею та військовий збір»:

► підрозділ «Оподаткування процентів»: для виключення помилкового рядка з попередньо введеної інформації у рядку «Оподаткування процентів – виключення**» потрібно повторити всі графи помилкового рядка, а в рядку «Оподаткування процентів» відобразити правильну інформацію;

► підрозділ «Оподаткування вигравів (призів) у лотерею»: для виключення помилкового рядка з попередньо введеної інформації у рядку «Оподаткування вигравів (призів) у лотерею – виключення***» потрібно повторити всі графи помилкового рядка, а в рядку «Оподаткування вигравів (призів) у лотерею» відобразити правильну інформацію;

► підрозділ «Військовий збір»: для виключення помилкового рядка з попередньо введеної інформації у рядку «Військовий збір – виключення****» потрібно повторити всі графи помилкового рядка, а в рядку «Військовий збір» відобразити правильну інформацію.

Деклараційна кампанія 2020 року: граничний строк сплати податкових зобов'язань перенесено

Нагадуємо, що у 2020 році кампанія декларування доходів, отриманих громадянами у 2019 році, триває **до 01 липня 2020 року**.

Звертаємо увагу, що граничний строк сплати податкових зобов'язань, визначених у податковій декларації про майновий стан і доходи (далі – Декларація) у 2020 році відповідно до Закону України від 17 березня 2020 року № 533-IX «Про внесення змін до Податкового кодексу України та інших законів України щодо підтримки платників податків на період здійснення заходів, спрямованих на запобігання виникненню і поширенню коронавірусної хвороби (COVID-19)» перенесено **до 01 жовтня 2020 року**.

Фізична особа – платник податку на доходи фізичних осіб (далі – ПДФО), яка зобов'язана подати Декларацію, визначити та сплатити свої податкові зобов'язання, сплачує їх за кодами бюджетної класифікації:

«11010500» – «ПДФО, що сплачується фізичними особами за результатами річного декларування»;

«11011001» – «військовий збір, що сплачується за результатами декларування».

Платники ПДФО – фізичні особи, які відповідно до розділу IV Податкового кодексу України зобов'язані сплатити ПДФО, але звільнені від подання Декларації (у разі нотаріального посвідчення договорів та/або у разі видачі свідоцтв про право на спадщину тощо) сплачують платежі за кодами :

«11010501» – «ПДФО, що сплачується фізичними особами, які не підлягають обов'язковому декларуванню»;

«11011000» – «військовий збір».

Інформація про реквізити банківських рахунків для сплати податків відповідно до адміністративно-територіального устрою України оприлюднена на офіційному вебпорталі ДПС у рубриці «Бюджетні рахунки» (tax.gov.ua/byudjetni-rahunki).

Заповнення звіту щодо сум нарахованого єдиного внеску: в яких випадках консультує ПФУ?

Відповідно до ст. 12, п. 3 частини 1 ст. 13¹, ст. 20 Закону України від 08 липня 2010 року № 2464-VI «Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування» із змінами і доповненнями консультації з питань ведення Реєстру застрахованих осіб Державного реєстру загальнообов'язкового державного соціального страхування, включаючи питання заповнення таблиць 5 – 9 додатка 4, всіх таблиць додатка 5, додатка 6 та додатка 7 звіту щодо сум нарахованого єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування, надають органи Пенсійного фонду України (далі – ПФУ).

Довідково: відповідні роз'яснення надано спільним листом Міністерства доходів і зборів України та ПФУ від 27.12.2013 № 21052/5/99-99-17-03-01-16, №36398/05.10 «Про надання роз'яснень щодо єдиного внеску».

ФОП – «єдинники» – власники земельних ділянок у разі припинення діяльності сплачують земельний податок на загальних підставах

Повідомляємо, що платниками земельного податку є власники земельних ділянок, земельних часток (паїв) та землекористувачі, а об'єктами оподаткування – земельні ділянки, які перебувають у власності або користуванні, та земельні частки (паї), які перебувають у власності.

Норми встановлені статтями 269 і 270 Податкового кодексу України (далі – ПКУ).

Особливості справляння земельного податку суб'єктами господарювання, які застосовують спрощену систему оподаткування, обліку та звітності, встановлюються главою 1 розділу XIV ПКУ (п. 269.2 ст. 269 ПКУ).

Зокрема, платники єдиного податку звільняються від обов'язку нарахування, сплати та подання податкової звітності з податку на майно (в частині земельного податку), *крім земельного податку за земельні ділянки, що не використовуються платниками єдиного податку першої – третьої груп для провадження господарської діяльності* (п.п. 4 п. 297.1 ст. 297 ПКУ).

Статтею 3 Господарського кодексу України від 16 січня 2003 року № 436-IV зі змінами та доповненнями визначено, що господарська діяльність – це діяльність суб'єктів господарювання у сфері суспільного виробництва, спрямована на виготовлення та реалізацію продукції, виконання робіт чи надання послуг вартісного характеру, що мають цінову визначеність.

Законом України від 15 травня 2003 року № 755-IV «Про державну реєстрацію юридичних осіб, фізичних осіб – підприємців та громадських формувань» зі змінами та доповненнями та іншими нормативно-правовими актами не передбачено тимчасове припинення підприємницької діяльності.

Тобто, у разі припинення господарської діяльності, фізична особа – підприємець (далі – ФОП) не використовує у підприємницькій діяльності свої земельні ділянки. Відповідно не виконуються умови, які звільняють платника єдиного податку від сплати земельного податку.

Отже, ФОП – платники єдиного податку – власники земельних ділянок (землекористувачі на правах постійного користування земельними ділянками) у разі припинення господарської діяльності сплачують земельний податок на загальних підставах.

Що є об'єктом оподаткування податком на прибуток підприємств?

Звертаємо увагу, що об'єктом оподаткування податком на прибуток підприємств є прибуток із джерелом походження з України та за її межами, який визначається шляхом коригування (збільшення або зменшення) фінансового результату до оподаткування (прибутку або збитку), визначеного у фінансовій звітності підприємства відповідно до національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку або міжнародних стандартів фінансової звітності, на різниці, які виникають відповідно до положень ПКУ.

Норми визначені абзацом першим п.п. 134.1.1 п. 134.1 ст. 134 Податкового кодексу України (далі – ПКУ).

Для обрахунку об'єкта оподаткування платник податку на прибуток використовує дані бухгалтерського обліку та фінансової звітності щодо доходів, витрат та фінансового результату до оподаткування (абзац перший п. 44.2 ст. 44 ПКУ).

Про сплату податку на прибуток підприємств

Повідомляємо, що порядок обчислення та сплати податку на прибуток підприємств (далі – податок) визначено ст. 137 Податкового кодексу України (далі – ПКУ).

Податок нараховується платником самостійно за ставкою, визначеною ст. 136 ПКУ, від бази оподаткування, визначеної згідно із ст. 135 ПКУ (п. 137.1 ст. 137 ПКУ).

Згідно з п. 137.4 ст. 137 ПКУ податковими (звітними) періодами для нарахування податку, *крім випадків, передбачених п. 137.5 ст. 137 ПКУ*, є календарні: квартал, півріччя, три квартали, рік. При цьому податок розраховується наростаючим підсумком.

Пунктом 137.5 ст. 137 ПКУ визначено, що річний податковий (звітний) період встановлюється для таких платників податку:

а) які зареєстровані протягом звітного (податкового) року (новостворені), що сплачують податок на прибуток на підставі річної податкової декларації за період діяльності у звітному (податковому) році;

б) виробників сільськогосподарської продукції;

в) у яких річний дохід від будь-якої діяльності (за вирахуванням непрямих податків), визначений за показниками Звіту про фінансові результати (Звіту про сукупний дохід), за попередній річний звітний (податковий) період, не перевищує 20 мільйонів гривень. При цьому до річного доходу від будь-якої діяльності (за вирахуванням непрямих податків), визначеного за показниками Звіту про фінансові результати (Звіту про сукупний дохід), включається дохід (виручка) від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг), інші операційні доходи, фінансові доходи та інші доходи.

Відповідно до п. 137.8 ст. 137 ПКУ платники податку на дохід – це суб'єкти, які здійснюють випуск та проведення лотерей, щоквартально сплачують податок на дохід у порядку і в строки, які встановлені для квартального податкового (звітного) періоду з поданням податкової декларації з податку на прибуток.

Згідно з п. 57.1 ст. 57 ПКУ платник податків зобов'язаний самостійно сплатити суму податкового зобов'язання, зазначену у поданій ним податковій декларації, протягом 10 календарних днів, що настають за останнім днем відповідного граничного строку, передбаченого ПКУ для подання податкової декларації, *крім випадків, встановлених ПКУ*.

Коли, у разі самостійного виправлення помилки при нарахуванні ПДФО, податковий агент несе відповідальність?

Оподаткування доходів фізичних осіб регламентується розділом IV Податкового кодексу України (далі – ПКУ), п. 169.4 ст. 169 якого визначено порядок проведення податковим агентом перерахунку сум нарахованих доходів та утриманого податку за будь-який період та у будь-яких випадках для визначення правильності оподаткування.

Відповідальність за порушення правил нарахування, утримання та сплати (перерахування) податків у джерела виплати визначено ст. 127 ПКУ.

Так, п. 127.1 ст. 127 ПКУ встановлено, що передбачені цим пунктом штрафи не застосовуються, коли ненарахування, неутримання та/або несплата (неперерахування) податку на доходи фізичних осіб (далі – ПДФО) самостійно виявляється податковим агентом при проведенні перерахунку ПДФО, передбаченого п. 169.4 ст. 169 ПКУ, та виправляється у наступних податкових періодах протягом податкового (звітного) року згідно з нормами ПКУ.

Крім того, ст. 129 ПКУ визначено порядок нарахування і сплати пені. Відповідно до п.п. 129.1.3 п. 129.1 при нарахуванні суми податкового зобов'язання, визначеного платником податків або податковим агентом, у тому числі у разі внесення

змін до податкової звітності внаслідок самостійного виявлення платником податків помилок відповідно до ст. 50 ПКУ, – після спливу 90 календарних днів, наступних за останнім днем граничного строку сплати податкового зобов'язання, нараховується пеня.

Згідно з п. 129.4 ст. 129 ПКУ на суми грошового зобов'язання, визначеного п.п. 129.1.3 п. 129.1 ст. 129 ПКУ (включаючи суму штрафних санкцій за їх наявності та без урахування суми пені), нараховується пеня за кожний календарний день прострочення у його сплаті, починаючи з 91 календарного дня, що настає за останнім днем граничного строку сплати податкового зобов'язання, із розрахунку 100 відсотків річних облікової ставки Національного банку України, діючої на кожний такий день.

Також п. 119.2 ст. 119 ПКУ встановлена відповідальність податкового агента за неподання, подання з порушенням встановлених строків, подання не у повному обсязі, з недостовірними відомостями або з помилками податкової звітності про суми доходів, нарахованих (сплачених) на користь платника податків, суми утриманого з них ПДФО, якщо такі недостовірні відомості або помилки призвели до зменшення та/або збільшення податкових зобов'язань платника ПДФО та/або до зміни платника ПДФО тягнуть за собою накладення штрафу у розмірі 510 гривень.

Ті самі дії, вчинені платником податків, до якого протягом року було застосовано штраф за таке саме порушення, тягнуть за собою накладення штрафу у розмірі 1 020 гривень.

Передбачені п. 119.2 ст. 119 ПКУ штрафи не застосовуються у випадках, коли недостовірні відомості або помилки у податковій звітності про суми доходів, нарахованих (сплачених) на користь платника податків, суми утриманого з них податку, виникли у зв'язку з виконанням податковим агентом вимог п. 169.4 ст. 169 ПКУ та були виправлені відповідно до вимог ст. 50 ПКУ.

При цьому положеннями ст. 50 ПКУ врегульовано питання виправлення платниками податків помилок, допущених у податковій звітності, зокрема якщо після подачі декларації за звітний період платник податків подає нову декларацію з виправленими показниками до закінчення граничного строку подання декларації за такий самий звітний період або подає у наступних податкових періодах уточнюючу декларацію внаслідок виконання вимог п. 169.4 ст. 169 ПКУ, то штрафи, визначені у п. 50.1 ст. 50 ПКУ, не застосовуються.

РРО: новації 2020 року

Закон України від 17 березня 2020 року № 533-IX «Про внесення змін до Податкового кодексу України та інших законів України щодо підтримки платників податків на період здійснення заходів, спрямованих на запобігання виникненню і поширенню коронавірусної хвороби (COVID-19)» вніс зміни, зокрема, до законів України від 20 вересня 2019 року № 128-IX «Про внесення змін до Закону України «Про застосування реєстраторів розрахункових операцій у сфері торгівлі, громадського харчування та послуг» та інших законів України щодо детінізації розрахунків у сфері торгівлі та послуг» та № 129-IX «Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо детінізації розрахунків у сфері торгівлі і послуг».

Так, до **01 серпня 2020 року перенесено** запровадження програмних реєстраторів розрахункових операцій (далі – РРО), як альтернативу класичним РРО.

Також до **01 квітня 2021 року продовжено можливість не застосовувати** РРО та/або програмні РРО фізичними особами – підприємцями (далі – ФОП) – «єдинниками» другої, третьої та четвертої групи незалежно від обраного виду діяльності, якщо **обсяг доходу** у них протягом календарного року **не перевищує 1 мільйон гривень**.

Незалежно від обсягу доходу зазначеними «єдинниками» **обов'язково застосовуються РРО та/або програмні РРО, якщо вони здійснюють:**

- ▶ реалізацію технічно складних побутових товарів, що підлягають гарантійному ремонту;
- ▶ реалізацію лікарських засобів та виробів медичного призначення.

З 01 січня до 01 квітня 2021 року розширюється перелік видів діяльності, під час здійснення яких ФОП – «єдинники» другої, третьої та четвертої групи зобов'язані використовувати РРО та/або програмні РРО незалежно від обсягу доходу.

До них належать:

- ▶ реалізація технічно складних побутових товарів, що підлягають гарантійному ремонту;
- ▶ продаж лікарських засобів, виробів медичного призначення та надання платних послуг у сфері охорони здоров'я;
- ▶ продаж товарів та надання послуг через мережу Інтернет;
- ▶ реалізація ювелірних та побутових виробів з дорогоцінних металів і каміння, дорогоцінного каміння органічного утворення та напівдорогоцінного каміння;
- ▶ роздрібна торгівля вживаними товарами у магазинах;
- ▶ діяльність ресторанів, кафе, ресторанів швидкого обслуговування;
- ▶ діяльність туристичних агентств та операторів;
- ▶ діяльність готелів і подібних засобів тимчасового розміщення;
- ▶ реалізація текстилю (*крім реалізації за готівкові кошти на ринках*), деталей та приладдя для автотранспортних засобів відповідно до затвердженого переліку.

Таким чином, до **01 квітня 2021 року** відтерміновано обов'язкове запровадження РРО та/або програмних РРО для усіх «єдинників» другої, третьої та четвертої групи незалежно від видів діяльності та обсягу доходу.

Нагадуємо, що ФОПи – «єдинники» першої групи РРО та/або програмні РРО не застосовують.

Визначення об'єкта та бази оподаткування акцизним податком при реалізації пального або спирту етилового

Повідомляємо, що об'єктами оподаткування акцизним податком є операції з реалізації з акцизного складу/акцизного складу пересувного будь-яких обсягів пального або спирту етилового понад обсяги, що:

- ▶ отримані з інших акцизних складів/акцизних складів пересувних, що підтверджені зареєстрованими акцизними накладними в Єдиному реєстрі акцизних накладних (далі – ЄРАН);
- ▶ ввезені (імпортовані) на митну територію України, що засвідчені належно оформленою митною декларацією;

► вироблені в Україні, реалізація яких є об'єктом оподаткування акцизним податком відповідно до п.п. 213.1.1 п. 213.1 ст. 213 ПКУ, або не підлягає оподаткуванню, або звільняється від оподаткування, або оподатковується на умовах, встановлених ст. 229 ПКУ, що підтверджені зареєстрованими акцизними накладними в ЄРАН.

Норми встановлені п.п. 213.1.12 п. 213.1 ст. 213 Податкового кодексу України (далі – ПКУ).

У разі обчислення акцизного податку із застосуванням специфічних ставок з підакцизних товарів (продукції) базою оподаткування є їх величина, визначена в одиницях виміру ваги, об'єму, кількості товару (продукції), об'єму циліндрів двигуна автомобіля або в інших натуральних показниках (п. 214.4 ст. 214 ПКУ).

Термін подання додаткової заявки-розрахунку про потребу в марках акцизного податку подовжено

Криворізьке північне управління повідомляє, що із врахуванням потреб та побажань суб'єктів господарювання щодо термінів подання додаткової заявки-розрахунку про потребу в марках акцизного податку на липень термін подання форм J(F)1314402 **продовжено до 25.05.2020**.

Інформацію розміщено на офіційному вебпорталі ДПС України за посиланням

<https://tax.gov.ua/media-tsentr/novini/418686.html>

ДПС безкоштовно видано 410 тисяч кваліфікованих сертифікатів відкритих ключів

ДПС України на офіційному вебпорталі за посиланням <https://tax.gov.ua/media-tsentr/novini/418302.html> повідомила про наступне.

Протягом січня – квітня 2020 року послугами кваліфікованого надавача електронних довірчих послуг ІДД ДПС скористались 150 тис. клієнтів. Їм безкоштовно видано 410 тис. кваліфікованих сертифікатів відкритих ключів.

Найчастіше за ключами зверталися фізичні особи. За вказаний період майже 88 тис. осіб отримали 176,9 кваліфікованих сертифікатів.

Кількість юридичних осіб склала 62 тис. осіб. Їм видано

233 тис. кваліфікованих сертифікатів.

Електронним сервісом повторного формування сертифікатів за електронним запитом скористались майже 50,5 тис. клієнтів, з яких 24,9 тис. – юридичних та 25,6 тис. – фізичних осіб. За електронними запитами сформовано 102,2 тис. сертифікатів.

Усього з початку діяльності надавача видано майже 8,6 млн кваліфікованих сертифікатів відкритих ключів.

Нагадуємо, що за допомогою сервісу повторного формування сертифікатів за електронним запитом кожен клієнт має змогу самостійно, у режимі 24/7, а головне – дистанційно, протягом 2 – 3 хвилин отримати новий сертифікат, який матиме строк дії до 2 років.

Таким чином, клієнтам центру не потрібно витрачати свій час та особисто відвідувати центр для отримання сертифіката.

Дистанційно сформувати нові сертифікати зможуть користувачі, які мають:

- чинні сертифікати (наприклад, до закінчення строку чинності сертифікатів залишилося декілька днів);
- незмінні реєстраційні дані (ПІБ, адреса реєстрації місця проживання, код ЄДРПОУ організації тощо);
- особистий ключ, доступний лише користувачу та не скомпрометований.

Надходження ЄСВ за чотири місяці поточного року перевищили минулорічний показник на 271,6 млн гривень

Протягом січня – квітня 2020 року надходження по єдиному внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування (далі – єдиний внесок) від платників податків Дніпропетровщини склали 5 млрд 296,4 млн гривень.

Цей показник перевищує минулорічну суму сплати єдиного внеску за аналогічний період на 271,6 млн гривень.

Протягом квітня 2020 року фактичні надходження єдиного внеску склали 1 млрд 302,3 млн гривень.

Кількість платників єдиного внеску станом на 01 травня 2020 року становить 361,7 тисяч.

Деклараційна кампанія 2020 року триває

Нагадуємо, що з початку поточного року триває кампанія декларування громадянами доходів, отриманих протягом 2019 року.

Відповідно до норм Податкового кодексу України (далі – ПКУ) громадяни, які подають податкові декларації про майновий стан і доходи (далі – Декларація) розподіляються на дві категорії:

- особи, які зобов'язані подати річну Декларацію,

та

- особи, які мають право подати Декларацію з метою отримання податкової знижки.

Фізична особа – платник податків може обрати зручний для себе спосіб подання Декларації та подати її до податкового органу за місцем своєї податкової адреси (місцем проживання) в один із таких способів:

- особисто або уповноваженою на це особою;
- надіслати поштою з повідомленням про вручення та з описом вкладення;
- засобами електронного зв'язку в електронній формі з дотриманням вимог законів щодо електронного документообігу.

Граничний термін подання Декларації за звітний 2019 рік для громадян, які зобов'язані подати річну Декларацію, – до 01 липня 2020 року.

У разі надсилання Декларації поштою платник податку на доходи фізичних осіб (далі – ПДФО) зобов'язаний здійснити таке відправлення не пізніше ніж за п'ять днів до закінчення граничного строку подання податкової Декларації, а при поданні податкової Декларації в електронній формі – не пізніше закінчення останньої години дня, в якому спливає такий граничний строк.

При направленні Декларації засобами електронного зв'язку громадяни можуть скористатися електронним сервісом в «Електронному кабінеті» (cabinet.tax.gov.ua), який передбачає часткове автоматичне заповнення Декларації на підставі облікових даних платника, відомостей щодо нарахованих (виплачених) доходів, наявних в Державному реєстрі фізичних осіб – платників податків, та відомостей щодо об'єктів нерухомого (рухомого) майна.

Звертаємо увагу, що обов'язок подання Декларації у платників податків виникає при отриманні:

- доходів не від податкових агентів (тобто від інших фізичних осіб, які не зареєстровані як самозайняті особи).

До таких доходів відносяться, зокрема, доходи від надання в оренду рухомого або нерухомого майна іншим фізичним особам; успадкування майна не від членів сім'ї першого та другого ступенів споріднення, при нотаріальному оформленні спадщини за якими не було сплачено ПДФО та військовий збір тощо;

- доходів від податкових агентів, які не підлягали оподаткуванню при виплаті, але які не звільнені від оподаткування.

До таких доходів відноситься, зокрема дохід у вигляді основної суми боргу (кредиту) платника ПДФО, прощеного (анульованого) кредитором за його самостійним рішенням, не пов'язаним з процедурою банкрутства, до закінчення строку позовної давності, якщо його сума перевищує 25 відсотків однієї мінімальної заробітної плати (у розрахунку на рік), встановленої на 01 січня звітного податкового року, а також інвестиційні доходи;

- іноземного доходу;

- доходів від продажу власної сільськогосподарської продукції у разі, якщо розмір земельних ділянок перевищує 2 га;

- в інших передбачених ПКУ випадках.

Крім того, фізичні особи – платники ПДФО мають право відповідно до ст. 166 ПКУ задекларувати право на податкову знижку шляхом подання Декларації по 31 грудня 2020 року (включно).

Про порядок стягнення коштів з платника податків у рахунок погашення податкового боргу

Повідомляємо, якщо податковий борг виник у результаті несплати грошового зобов'язання та/або пені, визначених платником податків у податковій декларації або уточнюючому розрахунку, що подається контролюючому органу в установлені Податковим кодексом України (далі – ПКУ) строки, стягнення коштів за рахунок готівки, що належить такому платнику податків, та/або коштів з рахунків такого платника у банках здійснюється за рішенням керівника (його заступника або уповноваженої особи) контролюючого органу без звернення до суду, за умови якщо такий податковий борг перевищує 5 мільйонів гривень та не сплачується протягом 90 календарних днів, наступних за останнім днем граничного строку його сплати, та відсутні зобов'язання держави щодо повернення такому платнику податків помилково та/або надміру сплачених ним грошових зобов'язань.

У таких випадках:

- ▶ рішення про стягнення коштів з рахунків такого платника податків у банках є вимогою стягувача до боржника, що підлягає негайному та обов'язковому виконанню шляхом ініціювання переказу у платіжній системі за правилами відповідної платіжної системи;

- ▶ рішення про стягнення готівкових коштів вручається такому платнику податків і є підставою для стягнення.

Норми встановлені п. 95.5 ст. 95 ПКУ.

Порядок стягнення готівки, яка належить платникові податків, у рахунок погашення його податкового боргу затверджений постановою Кабінету Міністрів України від 29 грудня 2010 року № 1244 зі змінами та доповненнями (далі – Порядок № 1244).

Пунктом 2 Порядку № 1244 визначено, що у випадках, передбачених пунктами 95.2 – 95.4 ст. 95 ПКУ, рішення керівника (його заступника або уповноваженої особи) контролюючого органу про погашення усієї суми податкового боргу видається за формою згідно з додатком 1 до Порядку № 1244 на підставі рішення суду про стягнення коштів за рахунок готівки, що належить платнику податків.

У випадку, передбаченому п. 95.5 ст. 95 ПКУ, стягнення коштів за рахунок готівки, що належить платнику податків, здійснюється за рішенням керівника (його заступника або уповноваженої особи) контролюючого органу без звернення до суду, яке видається за формою згідно з додатком 3 до Порядку № 1244.

За результатами вилучення готівки складається акт за формою згідно з додатками 2, 4 до Порядку № 1244 (п. 5 Порядку № 1244).

Списання банком коштів з рахунків платників податків/суб'єктів господарювання визначено главою 11 Інструкції про безготівкові розрахунки в Україні в національній валюті, затвердженої постановою Правління Національного банку України від 21 січня 2004 року № 22 зі змінами та доповненнями (далі – Інструкція № 22).

Згідно з п.п. 1 п. 11.2 глави 11 Інструкції № 22 стягувач ініціює стягнення коштів у випадках, визначених п. 11.1 глави 11 Інструкції № 22, з рахунків платників податків – на підставі рішення суду або рішення керівника (його заступника або уповноваженої особи) контролюючого органу (за умов, визначених п. 95.5 ст. 95 ПКУ).

Враховуючи вищевикладене, стягнення готівкових коштів та коштів з рахунків платника податків в рахунок погашення податкового боргу, який виник у результаті несплати грошового зобов'язання та/або пені, визначених платником податків у податковій декларації або уточнюючому розрахунку, що подається контролюючому органу в установлені ПКУ строки, здійснюється за рішенням керівника (його заступника або уповноваженої особи) контролюючого органу без звернення до суду або за рішенням керівника (його заступника або уповноваженої особи) контролюючого органу на підставі рішення суду, за дотримання таких умов:

- ▶ податковий борг перевищує 5 мільйонів гривень;

- ▶ не сплачується протягом 90 календарних днів, наступних за останнім днем граничного строку його сплати.

Перейменування назви вулиці – підстава для здійснення перереєстрації платника ПДВ

Інформуємо, що податковою адресою юридичної особи (відокремленого підрозділу юридичної особи) є місцезнаходження такої юридичної особи, відомості про що містяться у Єдиному державному реєстрі юридичних осіб, фізичних осіб – підприємців та громадських формувань (далі – Єдиний державний реєстр).

Норми встановлені п. 45.2 ст. 45 Податкового кодексу України (далі – ПКУ).

Відповідно до п. 45.1 ст. 45 ПКУ податковою адресою платника податків – фізичної особи визнається місце її проживання, за яким вона береться на облік як платник податків у контролюючому органі.

Згідно з п. 183.15 ст. 183 ПКУ та пунктами 4.1, 4.2 розділу IV Положення про реєстрацію платників податку на додану вартість, затвердженого наказом Міністерства фінансів України від 14.11.2014 № 1130, із змінами у разі зміни даних про місцезнаходження (місця проживання) платника ПДВ проводиться перереєстрація такого платника. Для цього платнику ПДВ необхідно подати додаткову реєстраційну заяву з позначкою «Перереєстрація» протягом 10 робочих днів, що настають за днем, коли змінилися дані про платника ПДВ. У реєстраційній заяві платник ПДВ зазначає дані станом на

дату заповнення заяви, у тому числі критерії, за якими станом на дату заповнення заяви особа відповідає статусу платника ПДВ згідно з розділом V ПКУ.

Отже, оскільки в результаті перейменування назви вулиці, міста, селища, зміни поштового індексу тощо вносяться зміни у відомості про місцезнаходження юридичної особи та місце проживання фізичної особи – підприємця, що містяться у Єдиному державному реєстрі, то це є підставою для здійснення перереєстрації платника ПДВ шляхом подання реєстраційної заяви за формою № 1-ПДВ з позначкою «Перереєстрація».

Чи збільшується фінансовий результат на суму недоамортизованої частини витрат на ремонт орендованих основних засобів?

Методологічні засади формування у бухгалтерському обліку інформації про оренду необоротних активів та її розкриття у фінансовій звітності регулюються нормами Положення (стандарту) бухгалтерського обліку 14 «Оренда» (далі – П(С)БО 14), затвердженого наказом Міністерства фінансів України від 28.07.2000 № 181, та Методичними рекомендаціями з бухгалтерського обліку основних засобів, затвердженими наказом Міністерства фінансів України від 30.09.2003 № 561 (далі – Методичні рекомендації № 561).

Затрати орендаря на поліпшення об'єкта операційної оренди (модернізація, модифікація, добудова, дообладнання, реконструкція тощо), що приводять до збільшення майбутніх економічних вигод, які первісно очікувалися від його використання, відображаються орендарем як капітальні інвестиції у створення (будівництво) інших необоротних матеріальних активів. Такі затрати зараховуються до складу основних засобів як первісна вартість нового об'єкта підгрупи 2.7 класифікації основних засобів, наведеної в п. 7 Методичних рекомендацій № 561 (абзац другий п. 8 П(С)БО 14, п. 21 Методичних рекомендацій № 561).

Об'єкт основних засобів перестає визнаватися активом (списується з балансу) у разі його вибуття внаслідок продажу, ліквідації, безоплатної передачі, нестачі, остаточного псування або інших причин невідповідності критеріям визнання активом (абзац перший п. 40 Методичних рекомендацій № 561).

Згідно з абзацом четвертим п. 138.1 та абзацом третім п. 138.2 ст. 138 Податкового кодексу України (далі – ПКУ) фінансовий результат до оподаткування збільшується, зокрема на суму залишкової вартості окремого об'єкта основних засобів або нематеріальних активів, визначеної відповідно до національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку або міжнародних стандартів фінансової звітності, у разі ліквідації або продажу такого об'єкта та відповідно зменшується на суму залишкової вартості окремого об'єкта основних засобів або нематеріальних активів, визначеної з урахуванням положень ст. 138 ПКУ, у разі ліквідації або продажу такого об'єкта.

Вимоги підпунктів 138.1 – 138.3 ст. 138 ПКУ не застосовуються до операцій з активами з права користування за договорами оренди (п. 138.4 ст. 138 ПКУ). Актив з права користування – це визнаний орендарем згідно з вимогами міжнародних стандартів фінансової звітності актив, який представляє право орендаря використовувати базовий актив протягом строку оренди (п.п. 14.1.1² п. 14.1 ст. 14 ПКУ).

Враховуючи вищевикладене, при визначенні фінансового результату до оподаткування у витратах враховується недоамортизована частина ремонту орендованого основного засобу по закінченню договору оперативної оренди.

При цьому при визначенні об'єкта оподаткування платник податку на прибуток підприємств – орендар на підставі положень абзацу четвертого п. 138.1 та абзацу третього п. 138.2 ст. 138 ПКУ має збільшити фінансовий результат на суму недоамортизованої частини витрат на ремонт/поліпшення орендованих основних засобів, визначеної відповідно до національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку або міжнародних стандартів фінансової звітності, та зменшити фінансовий результат на суму недоамортизованої частини витрат на ремонт/поліпшення орендованих основних засобів, визначеної з урахуванням положень ст. 138 ПКУ.

Єдиний внесок не нараховується на суму орендної плати, виплаченої фізособі згідно з договором оренди нерухомого (рухомого) майна

Нагадуємо, що базою нарахування єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування (далі – єдиний внесок) для підприємств, установ та організацій, які використовують працю фізичних осіб на умовах трудового договору (контракту) або на інших умовах, передбачених законодавством, чи за цивільно-правовими договорами (крім цивільно-правового договору, укладеного з фізичною особою – підприємцем (далі – ФОП), якщо виконувані роботи (надавані послуги) відповідають видам діяльності, відповідно до відомостей з Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб – підприємців та громадських формувань), є сума нарахованої кожній застрахованій особі заробітної плати за видами виплат, які включають основну та додаткову заробітну плату, інші заохочувальні та компенсаційні виплати, у тому числі в натуральній формі, що визначаються відповідно до Закону України «Про оплату праці», та сума винагороди фізособі за виконання робіт (надання послуг) за цивільно-правовими договорами.

Норми встановлені п. 1 частини 1 ст. 7 Закону України від 08 липня 2010 року № 2464-VI «Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування» зі змінами та доповненнями.

Згідно з частиною 1 ст. 759 Цивільного кодексу України від 16 січня 2003 року № 435-IV із змінами та доповненнями за договором оренди одна сторона (орендодавець) передає іншій стороні (орендареві) за плату на певний строк у користування майно для здійснення господарської діяльності. Поточний ремонт речі, переданої у найм, провадиться наймачем за його рахунок, якщо інше не встановлено договором або законом.

Таким чином, відносини, які виникають при укладенні договору найму (оренди), не мають ознак правовідносин, що регулюють виконання робіт або надання послуг.

Враховуючи зазначене вище, єдиний внесок не нараховується на суму орендної плати, виплаченої на користь фізособі згідно з договором найму (оренди) нерухомого (рухомого) майна.

Сеанс телефонного зв'язку «гаряча лінія» заступника начальника управління-начальника відділу податків і зборів з юридичних осіб Криворізького північного управління Ірини МАКШАНОВОЇ на тему: «Земельна плата під час карантину».

Днями в Криворізькому північному управлінні ГУ ДПС у Дніпропетровській області відбувся сеанс телефонного зв'язку «гаряча лінія» на тему «Земельна плата під час карантину». На питання платників відповідала заступника начальника управління-начальника відділу податків і зборів з юридичних осіб Криворізького північного управління Ірина МАКШАНОВА.

Питання 1. Чи звільняється фізична особа від орендної плати за землю під час карантину?

Відповідь: Оскільки, п. 52⁴ підрозділу 10 ПКУ (в редакції Закону України від 30.03.2020 р. № 540-IX) встановлено, що скористатися правом на звільнення від внесення орендної плати виключно суб'єктам податкових відносин, які як «платники плати за землю (крім фізичних осіб), які за п. 286.2 ст. 286 ПКУ подали податкову декларацію», то на фізичну особу – платника плати за землю в формі орендної плати, яка не подавала податкову декларацію з плати за землю, не поширюється передбачене п. 52⁴ підрозділу 10 ПКУ право на звільнення від сплати орендної плати за земельні ділянки комунальної власності.

Питання 2. Коли треба сплатити уточнену суму податку на нерухомість за квітень 2020 року?

Відповідь: Державна податкова служба України в ІПК від 14.04.2020 р. № 1521/6/99-00-04-03-03-06/ІПК уточнила, що податкове зобов'язання за звітний рік з податку на нерухомість юрособи сплачують авансовими внесками щокварталу до 30 числа місяця, що наступає, за звітним кварталом, які відображають в річній податковій декларації.

Однак не передбачено нарахування пені та штрафних санкцій за сплату податкового зобов'язання за квітень 2020 року у періоді після 30 червня 2020 року і до законодавчо визначеного загального терміну сплати авансового внеску за ІІ квартал.

Тому, платникам податку на нерухомість, які визначають податкові зобов'язання із такого податку на підставі податкових декларацій, слід здійснити сплату податкових зобов'язань з податку за квітень 2020 року (у складі ІІ кварталу 2020 року) не пізніше 29 липня 2020 року, щоб не виникало підстав для нарахування пені та штрафних санкцій за несвоєчасну сплату податкового зобов'язання.

Питання 3. За яких умов необхідно декларувати дохід від продажу власної вирощеної сільськогосподарської продукції?

Відповідь: Доходи, що отримують громадяни від продажу власної сільськогосподарської продукції, яка вирощена безпосередньо ними на земельних ділянках, не декларуються і податок на доходи фізичних осіб не сплачується, якщо розмір земельних ділянок для ведення особистого селянського господарства та/або земельних часток (паїв), виділених в натурі (на місцевості) не перевищує 2 га.

Якщо розмір земельних ділянок, перевищує 2 га, дохід від продажу сільськогосподарської продукції підлягає оподаткуванню на загальних підставах, тобто такий дохід оподатковується податком на доходи фізичних осіб за ставкою 18 % та військовим збором за ставкою 1,5 %.

Платник податків зобов'язаний включити суму таких доходів до загального річного оподаткованого доходу та подати податкову декларацію про майновий стан і доходи, а також сплатити податок на доходи фізичних осіб та військовий збір з таких доходів.

Питання 4. Чи звітують за земельні ділянки відокремленими підрозділами?

Відповідь: Відокремлені підрозділи (філії) юридичних осіб самостійно звітність із плати за землю не подають.

На Дніпропетровщині триває робота по самостійному погашенню заборгованості по податках

Головним управлінням ДПС у Дніпропетровській області постійно проводиться робота у напрямку самостійного погашення платниками заборгованості по податках.

Завдяки проведеним заходам, а саме: проведення бесід з платниками – боржниками у телефонному режимі, публікування презентацій тощо, платниками Дніпропетровщини самостійно погашено заборгованість по податках на загальну суму 163,5 млн гривень.

Податковий борг виникає в результаті несплати у встановлені Податковим кодексом України (далі – ПКУ) строки узгодженого зобов'язання.

Несплата до бюджету суми узгодженого грошового зобов'язання може призвести до опису майна в податкову заставу, стягнення коштів боржника, продаж його майна, стягнення дебіторської заборгованості. Крім того, в деяких випадках на майно боржника може бути накладено арешт.

Платник самостійно може дізнатись про наявність податкового боргу в такий спосіб:

- зв'язавшись з розрахунків у Центрі обслуговування платників за місцем його реєстрації;
- скориставшись власним «Електронним кабінетом» з використанням кваліфікованого електронного підпису;
- скориставшись послугою «Дізнайся більше про свого бізнес партнера» на вебпорталі ДПС України та субсайті «Територіальні органи ДПС у Дніпропетровській області».

Відповідно до ст. 59 ПКУ з дня виникнення податкового боргу контролюючий орган надсилає платнику податкову вимогу, яка має містити відомості про розмір податкового боргу, що забезпечується податковою заставою, вимогу погасити податковий борг, а також повідомлення про наслідки його непогашення.

Факт появи податкового боргу призводить до передачі майна платника податків (балансова вартість якого відповідає сумі податкового боргу) у податкову заставу.

Податковий керуючий на підставі рішення керівника (його заступника або уповноваженої особи) контролюючого органу складає акт опису майна (п. 3 ст.89 ПКУ). Майно, описане у податкову заставу, контролюючий орган реєструє у відповідному державному реєстрі обтяжень (п. 8 ст. 89 ПКУ). Водночас платник податків зберігає право на користування майном, але без узгодження з контролюючим органом не може здійснювати його відчуження (ст. 92 ПКУ).

Не раніше, ніж через 60 календарних днів з дня надсилання (вручення) платнику податкової вимоги контролюючий орган матиме право стягувати кошти боржника (як з рахунків, так і готівкою), а якщо їх недостатньо для погашення податкового боргу – стягувати майно, що перебуває в податковій заставі, стягувати дебіторську заборгованість (ст. 95 ПКУ). Ці процедури проводяться за рішенням суду.

За деяких обставин на майно боржника може бути накладений адміністративний арешт у порядку, визначеному ст. 94 ПКУ.

У разі якщо платник податків не сплачує узгоджену суму грошового зобов'язання (крім випадків, передбачених п. 2 ст.126 ПКУ) протягом строків, визначених ПКУ, такий платник податків притягується до відповідальності у вигляді штрафу у таких розмірах:

- при затримці до 30 календарних днів включно, наступних за останнім днем строку сплати суми грошового зобов'язання, – у розмірі 10 відсотків погашеної суми податкового боргу;
- при затримці більше 30 календарних днів, наступних за останнім днем строку сплати суми грошового зобов'язання, – у розмірі 20 відсотків погашеної суми податкового боргу, а також нараховується пеня, за правилами, визначеними ст. 129 ПКУ.

Куди подається податкова декларація про майновий стан і доходи внутрішньо переміщеною особою

Нагадуємо, що фізична особа – платник податку на доходи фізичних осіб (далі – ПДФО) подає декларацію про майновий стан і доходи (далі – Декларація) за звітний податковий період у встановлені Податковим кодексом України (далі – ПКУ) строки до контролюючого органу за своєю податковою адресою.

Податкова адреса платника податків – фізичної особи – це місце її проживання, за яким вона береться на облік як платник податків у контролюючому органі (п. 45.1 ст. 45 ПКУ).

Платник податків – фізична особа може мати одночасно не більше однієї податкової адреси.

У разі якщо платник ПДФО проживає не за місцем реєстрації (прописки), Декларація подається до контролюючого органу за податковою адресою, тобто за місцем реєстрації згідно з паспортними даними.

У разі якщо фізична особа знята з реєстрації за однією адресою, але ще не зареєстрована за іншою, Декларація подається до податкового органу за попередньою податковою адресою.

Пунктом 70.7 ст. 70 ПКУ передбачено, що фізичні особи – платники податків зобов'язані подавати контролюючим органам відомості про зміну даних, які вносяться до облікової картки протягом місяця з дня виникнення таких змін шляхом подання відповідної заяви за формою та у порядку, визначеними центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику.

Відповідно до Положення про реєстрацію фізичних осіб у Державному реєстрі фізичних осіб – платників податків, затвердженого наказом Міністерства фінансів України від 29.09.2017 № 822 із змінами, фізичні особи – платники податків зобов'язані інформувати контролюючі органи про зміну даних шляхом подання заяви про внесення змін до Державного реєстру фізичних осіб – платників податків за формою № 5ДР (далі – Заява за формою № 5ДР).

Відповідно до Закону України від 20 жовтня 2014 року № 1706-VII «Про забезпечення прав і свобод внутрішньо переміщених осіб» із змінами та доповненнями факт внутрішнього переміщення підтверджується довідкою про взяття на облік внутрішньо переміщеної особи. Така довідка видається структурними підрозділами з питань соціального захисту населення відповідно до Порядку оформлення і видачі довідки про взяття на облік внутрішньо переміщеної особи, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 01 жовтня 2014 року № 509 (із змінами та доповненнями).

Внутрішньо переміщені особи зобов'язані інформувати контролюючі органи про зміну даних, які вносяться до облікової картки, шляхом подання Заяви за формою № 5ДР. При пред'явленні платником податків довідки про взяття на облік внутрішньо переміщеної особи до Заяви за формою № 5ДР вноситься інформація щодо адреси реєстрації місця проживання відповідно до паспортного документа особи та адреса фактичного місця проживання/перебування відповідно до інформації, зазначеної в довідці.

Таким чином, платник податків – внутрішньо переміщена особа, який подав до контролюючого органу за місцем фактичного проживання/перебування Заяву за формою № 5ДР та пред'явив при цьому довідку про взяття на облік внутрішньо переміщеної особи, і Декларацію подає до цього контролюючого органу.

Однак якщо такі дії не здійснено, то Декларація подається платником податку за адресою (місцезнаходженням) контролюючого органу, який переміщено з тимчасово окупованої території.

Довідково: річна Декларація за 2019 рік, подається до **01 липня 2020 року**, крім випадків, передбачених розділом IV ПКУ, коли така Декларація може бути подана пізніше цього строку.

Крім того, фізична особа **зобов'язана самостійно до 01 жовтня 2020 року** сплатити суму податкового зобов'язання, зазначену в поданій нею річній Декларації за 2019 рік.